

השבעה חינוכית - נוסח צה"ל

התחלה:

החב"ב נעמד בח' המפקדת (יכולה להיות הרכזת) מישהיא מהחב"ב (בוגר) מעבירה שיחת מוטיבציה על ערכי החבב ולמה אנחנו כאן. מקריאה את הקטע על דרור וינברג "קשה זה טוב" (ראה נספח) יורדים לשכיבות סמיכה לאוירה צהלית- כולם ממריצים. נותנים מספרי ברזל. מקריאים קטע על אוריאל פּרץ ומתחילים לזחול עד לנקודה מסוימת, חבבניקיות גדולות יכולות לעודד ולעשות אוירה טובה. מגיעים לנקודה ומביאים אלונקה וסוחבים בתורניות עד לנקודה הבאה.

בנקודה הבאה מחכים עם בוקסה ומחלקים את השיר "הבלדה לחובש" ומשמיעים אותו. מדברים על הקרבה, ומה אני הייתי נותנת בשביל להציל את החיים של חברה שלי. את החיים שלי? מה אני מוכן לתת מחיים שלי בשביל האחר.

רצים לנקודה הבאה (אפשר לשים שירים להעלת המורל (כמובן בלי להפריע לשכנים)) בנקודה הבאה מחברים את הרגלים של כל החבב ונותנים יעד שאליו צריך להגיע. אחרי שהן מגיעות (או לא מגיעות..). מדברים על שיתוף פעולה ועל זה שאנחנו חלק ממהו גדול- ברגע שמישהו אחד חסר\ מתייאש\ נופל אי אפשר להמשיך..)

לאחר מכן מקריאים את הקטע על דגן. נותנים שיחת עידוד ללכת בראש מורם ולא להיאש. מתחילים לנוע לנקודה רחוקה יחסית ועושים מעין "מסע כומתה" עצירה בדרך. קטע על הרצל. לעשות טורים, פזצטא, מספרי ברזל להתפקד וכו' (לדוגמה: אבא ליום אחד סמח"ט גולני- בדקה 13)

מגיעים לנקודה האחרונה עומדים בחת. אחת אחת מהשבט החדש מגיעות לקבל קפוצון(או מה שאתן מחילטות) של החבב מהמפקדת ומצדיעה. (אפשר לשיר את המנון התנועה או המדינה..). כדאי להכין מבעוד מועד איזה פויקה איכותי וכו... כשכולם יושבות לאכול מדברים על שהמלחמה האמיתית שלנו היא כמה החבב שלנו יהיה פעיל, נוכח, משפיע על עמ"י. מקריאים קטע אחרון על דוד רובין. אפשר לקנח במורלים הרקדה או מה שליבכן חפץ וכו..

טיפים, הערות ושדרוגים: לשדרג לשדרג- ככל שתהיה אוירה של צבא זה יהיה יותר מטורף. שהמפקדת תנחה את זה בצורה טובה, עם קול גברי. עמודים עמוד נוח. כן מה? כן המפקד! **צבעי הסוואה!!**

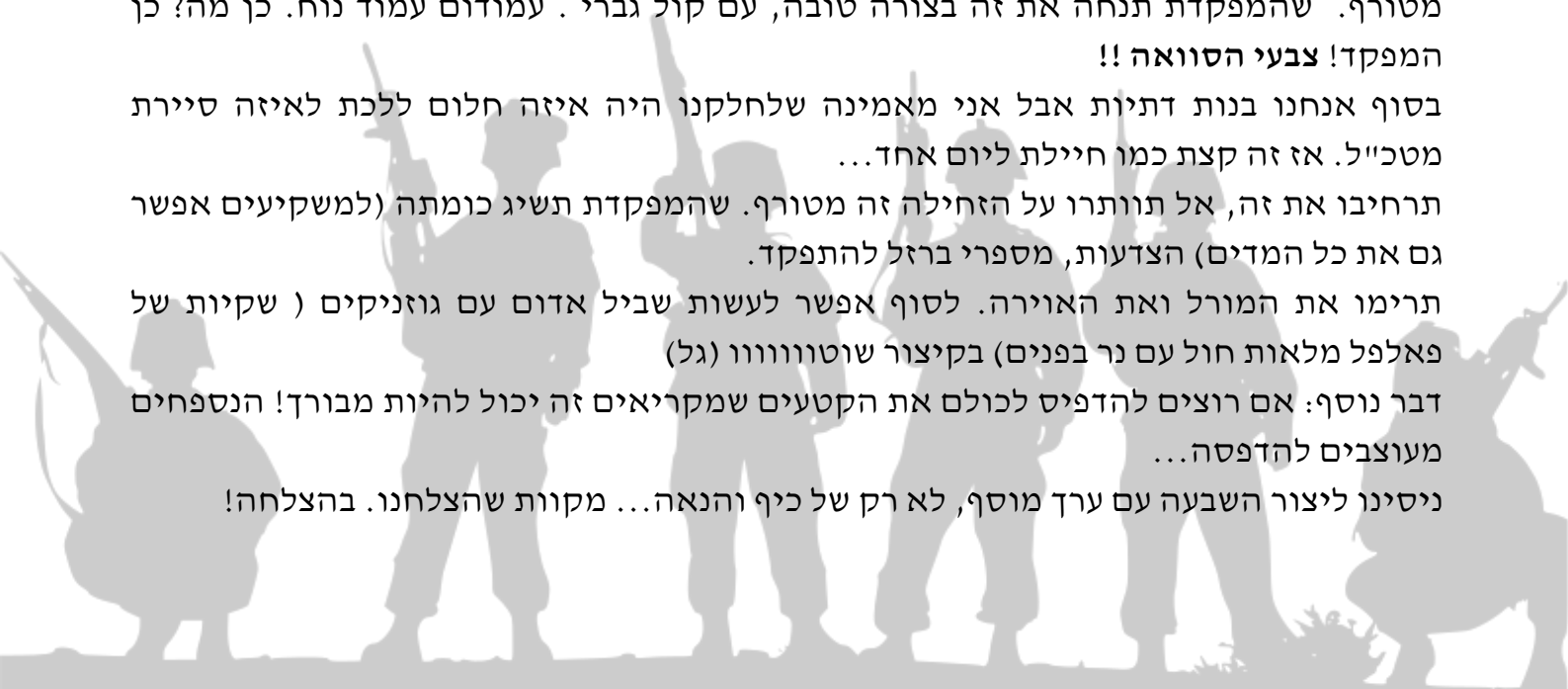
בסוף אנחנו בנות דתיות אבל אני מאמינה שלחלקנו היה איזה חלום ללכת לאיזה סיירת מטכ"ל. אז זה קצת כמו חיילת ליום אחד...

תרחיבו את זה, אל תוותרו על הזחילה זה מטורף. שהמפקדת תשיג כומתה (למשקיעים אפשר גם את כל המדים) הצדעות, מספרי ברזל להתפקד.

תרימו את המורל ואת האוירה. לסוף אפשר לעשות שביל אדום עם גוזניקים (שקיות של פאלפל מלאות חול עם נר בפנים) בקיצור שוטווייט (גל)

דבר נוסף: אם רוצים להדפיס לכולם את הקטעים שמקריאים זה יכול להיות מבורך! הנספחים מעוצבים להדפסה...

ניסינו ליצור השבעה עם ערך מוסף, לא רק של כיף והנאה... מקוות שהצלחנו. בהצלחה!

"עם מכלול הקוצים
והצמחים שנכנסו לי לגוף
אפשר להקים ערוגה של
מטר על מטר, אבל אלו לא
סתם קוצים - אלו קוצי ארץ
ישראל" (אוריאל פרץ)

"קשה זה טוב,
קשה זה תמיד טוב.
זה מחייב מחשבה,
קביעת סדרי עדיפויות,
זה מוציא כוחות שלא
חלמת שיש בך"
~דרור וינברג~

"תרימו את הראש כי אין ממה לחשוש
תרימו את הקול ותצקו מאל הראש
אין דבר כלה אני לא יכול...
תרימו את הידיים תצקו אל השמיים
תרימו את היצ'ני'ם תסתכלו אל השמיים
אין דבר כלה אני לא יכול"
אס תרצו - אין לו אגדה (הרצף)

חבר מספר על דגן:

דגן, אני לא אשכח את הלילה ההוא, הלילה
הארור ההוא שנכנסו לעזה הארורה, לא
היית צריך להיות שם אבל לא היה סיכוי
לעולם שלא תהיה שם, עמדת על הגדר,
הכנסת את כל הגדוד, ראית אותי הולך עם
כל הציוד על הגב, כפוף ראש מהמשא הכבד,
נתת לי סטירה על הקסדה, סטירה רק שלך,
שהייתה ליטוף של ממש, שאלת אותי מי זה?
בסל? כן ענית, אמרת לי: " בסל תרים את
הראש, אתה הולך להגן על עם ישראל ואת
זה עושים רק בראש מורם"

בלדה לחובש

מילים - דן אלמגור

הם התקדמו לאט. הכל היה רגוע.
מנגד הנהר וגומא מרשרש
פתאום רעם ברק, אחד צעק: פצונו!
אני כבר בא- ענה לו החובש.
עלינו על מוקע! - צעק אז הפצוע.
אני כאן, לצידיך - ענה לו החובש.

ברד על אש ויתך, ברד כבד קמוע,
מעבר לנהר, לגומא הרוחש.
השאירו אותי כאן - ביקש אז הפצוע,
עזוב שמויות - ענה לו החובש.
חציל את עצמך - ביקש אז הפצוע.
אני נשאר איחך - ענה לו החובש.

והם נותרו שניהם, והשדה פתוח.
והם נותרו שניהם, והם גלויים לאש.
אנחנו אבודים - מילמל אז הפצוע,
אחוז בי טוב - ענה לו החובש.
נפצעת גם אחת - מילמל אז הפצוע.
עזוב, זה לא נורא - ענה לו החובש.

האש כבדה, כבדה! קשה, קשה לנוע.
רק לא להתייאש, רק לא להתייאש,
אזכור אותך תמיד - נשבע אז הפצוע.
רק לא ליפול - מילמל אז החובש.
שלך עד יום מותך - נשבע אז הפצוע.
היום הוא יום מותי - ענה לו החובש.

פתאום ענן אבק, פתאום עלתה הרוח,
וצל על הקרקע, והוא קרב, רועש.
ניצלנו! הם באים! - ייבב אז הפצוע.
אך לא שמע מילה מן החובש.
אחי, אחי שלי! - ייבב אז הפצוע.
מעבר לנהר הגומא מרשרש,

אחי, אחי שלי

אחי, אחי שלי

אחי!!!

"אני לא מאמין בחיים קלים. לא נראה לי שהגעתי
לכאן סתם,
או בשביל להעביר את החיים בסבבה. לא בא לי
למצוא את עצמי בגיל שמונים (בעזרת ה') ולהגיד
שלא עשיתי כלום בחיי...
אני לא חושב שצריך לחכות לגיל שלושים בשביל
לעשות משהו משמעותי - בכל זמן ובכל רגע אפשר
לתרום ולעבוד קשה!
נשמע מפוצץ, ואולי אני סתם חולם? אולי! אבל אני
אשתדל שהחלום יתגשם...
ישנן המון סיבות לעצור את החלום, לשקוע עמוק
בתוך עצמך, בקידום האישי שלך, וליהנות מהחיים.
אני לא מאמין שזו הדרך.
חייבים לחלום להתקדם, ולדחוף את עם ישראל
קדימה כמה שיותר מהר! זו הסיבה שבגללה
התגייסתי, ועם הכוחות האלו אני מתחיל לסלול את
הדרך אל החלום..."
~מתוך יומנו של דוד רובין הי"ד~